

MANOWAĆ (32) *vb impf*

manować (21), **mianować** (11), *ZapKościar* (21:11).

Tekst nie oznacza pochyleń; o oraz drugie a prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf manować (31). \diamond *fut 3 pl m pers* będą mianować (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upominać się o coś, domagać się czegoś (z niem. mahnen) [zawsze w formule prawnej z przeczeniem, często wykolejonej składniowo] (32) : obiecuią pokoi Vtćiwemu Ambrozemu, (zapłatę wzięwłzy) od fiebie i potomkow i włzech prziiacioł swoich wiecznie nie manować. ZapKościar 1579/2v; podzyękował łzvpynelny łzapłaty: y na wyęky nyęmanowacz ZapKościar 1585/59, 1584/52, 1586/67v, 68, 1587/69v, 70 (15).

manować kogo (15): slubuyacz ym na przoth łzamy Załzyę y Za dzieczy łzwoyę ysz ych nigdy nie będą mianowacz na wyęky ZapKościar 1587/73, 1582/26, 1584/50v, 67, 1585/56v, 58v (15).

manować czego [= o co] (3): darował swoyę włzyłtkę czelzycz ymyęny: [...] łzynowy swemu Maczeyewy: y małżoncze yego [...] a łzaden tego nyema manowacz przyaczel any łzaden brath ZapKościar 1586/69, 1584/67, 1585/57.

Synonimy: domagać się, upominać się.

Cf MANOWANIE